

[Hauch.]

ærede Medlem Fru Ingeborg Hansen efterlyste dem — her i Rigsdagen blive præsenteret for saadanne direkte Skatter.

I øvrigt skal jeg med disse Bemærkninger tilsige min Gruppens Medvirken til hurtig Behandling af Lovforslaget og henstille, at det høje Ting stemmer for det, naar det har været behandlet i det Udvalg, der er stillet i Udsigt.

Jørgen Jørgensen: Jeg kan for saa vidt slutte mig til det ærede Medlem Hr. Hauch, naar det ærede Medlem sagde: naar endelig galt skal være, stemmer ogsaa jeg for disse Forslag med Glæde. Det er mærkeligt, at man, hver Gang der har været Tale om indirekte Beskatning, har bebrejdet den til enhver Tid siddende Regering, at den ikke kunde finde nye Skattekilder — der maa jo altsaa ikke være flere. Det er stadig de her foreslaaede, man koncentrerer sig om, og saa giver man dem en Tand til, og de kan altsaa tilsyneladende stadig bære det. Der har altsaa ikke endnu vist sig en Mand, der virkelig kunde finde en endnu ikke opdaget indirekte Skattekilde til Fremskaffelse af virkelig betydelige Midler. Vi er jo, som nævnt af de to ærede foregaaende Ordførere, i øvrigt alle enige om, at der skal skaffes Dækning for de Udgifter, vi alle har været med til dels at ønske, dels at kræve, og som vi har tilsluttet os — jeg kan saaledes nævne de to sidste store Beløb til Tjenestemændene og til Aldersrenteforbedringen. Man kan naturligvis godt sige som den ærede socialdemokratiske Ordfører (Ingeborg Hansen), at det maatte de store Formuer kunne bære, men det er da ikke noget, man kan mene. I øvrigt tror jeg, at det ærede Medlem Hr. Hauch har Ret i, at der inden saa forfærdelig længe vil komme direkte Skatter og i saadant Omfang, at der ikke bliver meget tilbage af de store Formuer. Nu er det jo ikke mange Mennesker, det drejer sig om, og derfor er det saa let at sige, at de maa kunne betale. Jeg hører til dem, der mener, at de store Formuer naturligvis i Øjeblikket maa være forpligtet til at gøre en betydelig Indsats i Økonomien, men jeg tror, det er lige tidligt nok at sige, at de maa kunne bære det hele.

Jeg har endnu et Par enkelte rent saglige Bemærkninger at gøre, idet jeg er enig med den højtærede Finansminister i, at man, naar der er Tale om, at der er for stor en Købeevne i Forhold til de forhaandenværende Varer, ikke ganske kan afvise den Begrundelse, som den højtærede Finans-

minister gav, at der jo ogsaa maatte sigtes paa at begrænse denne Købeevne, hvor det — saaledes plejer man vist at sige — kan ske uden at skade Folkesundheden i væsentlig Grad. Der staar i Lovforslaget, at Papir til Foder- og Gødningssække er undtaget fra denne Beskatning. I denne Forbindelse kunde jeg tænke mig ogsaa andre Ting undtaget; der er f. Eks. Cementsække, som bruges i meget større Udstrækning end Foder- og Gødningssække. Hvorfor de ikke er undtaget, ved jeg ikke. Det kan den højtærede Finansminister maaske sige mig. Naturligvis lægges en saadan Beskatning over paa Forbrugerne. Papirfabrikkerne kan ikke bære den, lige saa lidt som Gødnings- og Foderstoffabrikkerne. Der er et andet Spørgsmaal, som jeg tror betyder overordentligt lidt i statsøkonomisk Henseende. Der eksisterer nogle smaa Annonceblade, som spiller en meget stor Rolle i Befolkningens daglige Tilværelse, og deres Papirforbrug er ikke undtaget fra Afgiften. I den Egn, hvor jeg bor, er der saaledes et lille Annonceblad, der kommer en Gang om Ugen, og hvis eneste Opgave er at bringe Kommunens Kundgørelser, Meddelelser angaaende Landboforeninger og Husmandsforeninger, kort sagt alle lokale Foreteelser, til Befolkningens Kundskab. Det er det Sted, hvor man søger efter dem; skulde de i alle Dagbladene, vilde det være næsten økonomisk uoverkommeligt, og Folk vilde ikke saa let kunne finde dem. Naar man har undtaget saa mange andre Blade, hvorfor skal saa disse Smaablade have den Belastning, som det er, at Papiret bliver fordyret?

Under Henviisning til, at Lovforslaget skal i Udvalg, skal jeg, idet jeg anbefaler Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling, indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Axel Christensen: Jeg vil gerne om Lovforslaget først sige, at det jo er en Selvfølge, naar man har vedtaget en lang Række Udgiftslove, at der saa ogsaa maa skaffes Dækning for dem, men det kan jo ikke nægtes, at der efterhaanden paa de Omraader, som dette Lovforslag angaar, er gennemført en overordentlig haard Beskatning. Den Behandling, som Lovforslaget har været Genstand for i det andet høje Ting, har jo imidlertid medført, at Forbrugsartikler som Hvidtøl og Mineralvand er blevet fritaget for yderligere Beskatning, og det er vi fra mit Partis Side særdeles tilfredse med. Jeg vil ogsaa gerne give Udtryk for vor Tilfredshed med, at Papir fri-